

RGD-61-1/16/MLM

Gdańsk, dnia 18 lipca 2016 r.

DECYZJA NR RGD 2/2016

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 23) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tj. Dz. U. z 2015 r., poz. 184 ze zmianami) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

umarza się w całości jako bezprzedmiotowe, wszczęte z urzędu przeciwko przedsiębiorcy Bartoszowi Pellowskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Bartuś & Family w Gdyni, postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na stosowaniu:

- 1) praktyki, określonej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przejawiającej się w postaci niedopełnienia obowiązku zamieszczenia na wekslu konsumenta, stosowanym przez przedsiębiorcę w celu spełnienia lub zabezpieczenia świadczenia wynikającego z umowy o kredyt konsumencki, klauzuli „nie na zlecenie” lub innej równoznacznej, co jest sprzeczne z art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 1497 ze zmianami);
- 2) praktyki, określonej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przejawiającej się w postaci naruszenia obowiązku udzielania konsumentom informacji wskazanych w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 1497 ze zmianami) i w sposób określony w art. 14 tej ustawy, tj. na formularzu informacyjnym dotyczącym kredytu konsumenckiego;
- 3) praktyki, określonej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przejawiającej się w postaci zastrzeżenia w zawieranych umowach dot. pożyczki konsumenckiej, iż w razie wcześniejszej spłaty pożyczkodawcy należą się odsetki w pełnej wysokości, co jest sprzeczne z art. 49 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 1497 ze zmianami);
- 4) praktyki, określonej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przejawiającej się w postaci naruszenia obowiązku wręczania konsumentom w momencie zawierania umowy, na trwałym nośniku, wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy, co jest sprzeczne z art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 1497 ze zmianami);
- 5) praktyki, o której mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom, w umowie o kredyt konsumencki pod nazwą Umowa Pożyczki Konsumentckiej, pełnych i rzetelnych informacji nt.:

- rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania oraz całkowitej kwoty do zapłaty przez konsumenta ustalonej w dniu zawarcia umowy o kredyt konsumencki wraz z podaniem wszystkich założeń przyjętych do jej obliczenia;
  - terminu, sposobu i skutków odstąpienia konsumenta od umowy, obowiązku zwrotu przez konsumenta udostępnionego przez kredytodawcę kredytu oraz odsetek zgodnie z rozdziałem 5, a także kwoty odsetek należnych w stosunku dziennym;
  - warunków wypowiedzenia umowy;
  - możliwości korzystania z pozasądowego rozstrzygnięcia sporów oraz zasad dostępu do tej procedury;
  - organu nadzoru właściwego w sprawach ochrony konsumentów, co jest sprzeczne odpowiednio z art. 30 ust. 1 pkt 7, 15, 19, 20 i 21 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 1497 ze zmianami);
- 6) praktyki, określonej w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na zastrzeżeniu w Umowie Pożyczki Konsumenckiej, że w przypadku braku spłaty pożyczki w terminie, pożyczkobiorca będzie obciążony opłatami za czynności przed windykacyjne, których jednorazowy koszt wynosi odpowiednio: *Sms - 10 zł, Telefon - 20 zł, List - 30 zł, Wizyta w domu klienta - 100 zł*, i które to opłaty:
- naliczane są przez pożyczkodawcę w sposób tylko przez niego określony, bez wskazania w umowie w jakich terminach, w jakiej kolejności i z jaką częstotliwością czynności *przed windykacyjne* będą podejmowane
- oraz
- kształtują się na poziomie znacznie wyższym niż rzeczywiście poniesione przez przedsiębiorcę koszty czynności windykacyjnych, co może wyczerpywać przesłanki art. 4. ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 3).

UZASADNIENIE

- [1] Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) przeprowadził czynności sprawdzające w sprawie ustalenia m.in. czy działania przedsiębiorcy Bartosza Pellowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Bartuś & Family Bartosz Pellowski (dalej: Przedsiębiorca lub Bartuś), podejmowane w zakresie związanym z udzielaniem konsumentom pożyczek gotówkowych oraz prowadzeniem windykacji należności, uzasadniają wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.
- [2] Wyniki dokonanej oceny zgromadzonego materiału dowodowego dały podstawę do postawienia Bartoszowi Pellowskiemu, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Bartuś & Family, zarzutu wykonywania tej działalności w sposób sprzeczny z prawem. Mając to na uwadze, Prezes Urzędu wszczął przeciwko Przedsiębiorcy, postanowieniem nr 15 z dnia 2 marca 2016 r., postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Do akt tego postępowania, postanowieniem nr 16 z dnia 2 marca 2016 r. zaliczono całość dowodów, stanowiących akta sprawy o sygn. RGD. 65-72/15.

[3] Przedsiębiorca został zawiadomiony, pismem Prezesa Urzędu z dnia 2 marca 2016 r., o wszczęciu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów i o postawieniu mu zarzutu stosowania:

- 1) praktyki określonej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przejawiającej się w postaci niedopełnienia obowiązku zamieszczenia na wekslu konsumenta, stosowanym przez przedsiębiorcę w celu spełnienia lub zabezpieczenia świadczenia wynikającego z umowy o kredyt konsumencki, klauzuli „nie na zlecenie” lub innej równoznacznej, co jest sprzeczne z art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 1497 ze zmianami);
- 2) praktyki określonej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przejawiającej się w postaci naruszenia obowiązku udzielania konsumentom informacji wskazanych w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 1497 ze zmianami) i w sposób określony w art. 14 tej ustawy, tj. na formularzu informacyjnym dotyczącym kredytu konsumenckiego;
- 3) praktyki określonej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przejawiającej się w postaci zastrzeżenia w zawieranych umowach dot. pożyczki konsumenckiej, iż w razie wcześniejszej spłaty pożyczkodawcy należą się odsetki w pełnej wysokości, co jest sprzeczne z art. 49 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 1497 ze zmianami);
- 4) praktyki określonej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przejawiającej się w postaci naruszenia obowiązku wręczania konsumentom w momencie zawierania umowy, na trwałym nośniku, wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy, co jest sprzeczne z art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 1497 ze zmianami);
- 5) praktyki, o której mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom, w umowie o kredyt konsumencki pod nazwą Umowa Pożyczki Konsumenckiej, pełnych i rzetelnych informacji nt.:
  - rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania oraz całkowitej kwoty do zapłaty przez konsumenta ustalonej w dniu zawarcia umowy o kredyt konsumencki wraz z podaniem wszystkich założeń przyjętych do jej obliczenia;
  - terminu, sposobu i skutków odstąpienia konsumenta od umowy, obowiązku zwrotu przez konsumenta udostępnionego przez kredytodawcę kredytu oraz odsetek zgodnie z rozdziałem 5, a także kwoty odsetek należnych w stosunku dziennym;
  - warunków wypowiedzenia umowy;
  - możliwości korzystania z pozasądowego rozstrzygnięcia sporów oraz zasad dostępu do tej procedury;
  - organu nadzoru właściwego w sprawach ochrony konsumentów,co jest sprzeczne odpowiednio z art. 30 ust. 1 pkt 7, 15, 19, 20 i 21 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 1497 ze zmianami);
- 6) praktyki określonej w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na zastrzeżeniu w Umowie Pożyczki Konsu-

menckiej, że w przypadku braku spłaty pożyczki w terminie, pożyczkobiorca będzie obciążony opłatami za czynności przed windykacyjne, których jednorazowy koszt wynosi odpowiednio: *Sms - 10 zł, Telefon - 20 zł, List - 30 zł, Wizyta w domu klienta - 100 zł*, i które to opłaty:

- naliczane są przez pożyczkodawcę w sposób tylko przez niego określony, bez wskazania w umowie w jakich terminach, w jakiej kolejności i z jaką częstotliwością czynności przed windykacyjne będą podejmowane,
  - oraz
  - kształtują się na poziomie znacznie wyższym niż rzeczywiście poniesione przez przedsiębiorcę koszty czynności windykacyjnych,
- co może wyczerpywać przesłanki art. 4. ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 3).

[4] Ustosunkowując się do postawionych zarzutów, Przedsiębiorca, pismem z dnia 14 marca 2016 r., wniósł o wydanie decyzji w oparciu o art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Dodatkowo poinformował, iż od momentu otrzymania zawiadomienia o wszczęciu przedmiotowego postępowania, tj. od dnia 9 marca 2016 r., zaprzestał udzielania pożyczek *...na zasadach, wskazanych w przedmiotowym zawiadomieniu* oraz zobowiązał się do podjęcia następujących działań:

- I. *Do dnia 11.04.2016r. całkowicie zaprzestać prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie udzielania pożyczek.*
- II. *Wobec umów pożyczek, które do dnia wszczęcia przez Prezesa UOKiK przedmiotowego postępowania, nie zostały wykonane, Pan Bartosz Pelowski zobowiązuje się zastosować wszelkie regulacje, wskazane przez Prezesa UOKiK w zawiadomieniu z dnia 2.03.2016, to jest:*
  - a) *przedstawienie wszystkim pożyczkobiorcom weksla, uzupełnionego o klauzulę „nie na zlecenie” lub inną równoznaczną klauzulę, przy jednoczesnym zwrocie pożyczkobiorcom weksli nie zawierających zastrzeżenia „nie na zlecenie”;*
  - b) *przekazanie wszystkim pożyczkobiorcom informacji, wskazanych w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, w sposób wskazany w art. 14 tej ustawy, to jest na formularzu informacyjnym, dotyczącym kredytu konsumenckiego;*
  - c) *usunięcia z umów postanowienia, iż w razie wcześniejszej spłaty pożyczkodawcy należą się odsetki w pełnej wysokości oraz zastosowania się w tym zakresie do treści art. 49 ustawy o kredycie konsumenckim, który stanowi iż w przypadku spłaty całości lub części kredytu przed terminem, określonym w umowie, całkowity koszt kredytu ulega obniżeniu o te koszty, które dotyczą okresu, o który skrócono czas obowiązywania umowy; dostarczenia pożyczkobiorcom wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy oraz udzielenia im informacji o przysługującym im prawie odstąpienia;*
  - d) *udzielenia pożyczkobiorcom wszystkich informacji, wymaganych przez art. 30 ustawy o kredycie konsumenckim, w tym informacji na temat:*
    - *rzeczywistej stopy oprocentowania oraz całkowitej kwoty do zapłaty przez pożyczkobiorcę, ustalonej w dniu zawarcia umowy o kredyt kon-*

sumencki wraz z podaniem wszystkich założeń, przyjętych do jej obliczenia,

- terminu, sposobu i skutków odstąpienia konsumenta od umowy, obowiązku zwrotu przez konsumenta udostępnionego przez kredytodawcę kredytu oraz odsetek, a także kwot odsetek należnych w stosunku dziennym,
- warunków odstąpienia do umowy,
- możliwości skorzystania z pozasądowego rozstrzygnięcia sporów oraz zasad dostępu do tej procedury,
- organu nadzoru właściwego w sprawach ochrony konsumentów;

e) przedstawienie terminów, kolejności i częstotliwości naliczania opłat windykacyjnych i podejmowania czynności windykacyjnych oraz określenia opłat windykacyjnych na poziomie opłat rzeczywiście poniesionych przez pożyczkodawcę.

- [5] Pismem z dnia 25 kwietnia 2016 r., Przedsiębiorca poinformował, że po dniu 9 marca 2016 r. nie zawierał nowych umów dot. pożyczek konsumenckich a w dniu 11 kwietnia 2016 r. dokonał zamian w CEIDG polegających na wykreśleniu przedmiotów działalności związanych z działalnością finansową i z udzielaniem pożyczek. Pan Bartosz Pellowski faktycznie zaprzestał działać gospodarczo w obszarze pożyczek. Dodatkowo pismem z dnia 18 maja 2016 r. przedsiębiorca powiadomił, że wszystkie udzielone pożyczki zostały spłacone.

PREZES URZĘDU USTALIŁ CO NASTĘPUJE.

- [6] Bartosz Pellowski prowadził działalność, w oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG), pod firmą Bartuś & Family Bartosz Pellowski. Przedsiębiorca oferował konsumentom pożyczki gotówkowe. Umowy zawierane były przez przedstawiciela kredytodawcy (pracownika) w domu klienta, zgodnie z następującą procedurą: Wstępnie klient wypełniał wniosek o pożyczkę oraz przedstawiał zaświadczenie o uzyskiwanych dochodach. Następnie, [...] *gdy istnieje taka konieczność, oczywiście za zgodą klienta, jest on sprawdzany w rejestrze dłużników.* W oparciu o uzyskane dane dokonywana była analiza ryzyka i wyliczenie zdolności kredytowej. Przedsiębiorca stosował własne, oznaczone jego danymi, wzorce umowne, tj.:
- wniosek o pożyczkę konsumpcyjną;
  - umowa pożyczki konsumenckiej;
  - deklaracja wekslowa;
  - weksel własny IN BLANCO.
- [7] Dnia 11 marca 2016 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1357). Ustawa wprowadziła m.in. zmiany do ustawy o kredycie konsumenckim. W rozdziale piątym ustawy o kredycie konsumenckim dodano art. 59a, zgodnie z którym instytucja pożyczkowa, udzielająca konsumentom kredytów, może prowadzić działalność wyłącznie w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością albo spółki akcyjnej. Minimalny kapitał zakładowy instytucji pożyczkowej wynosi 200 000 zł. Kapitał zakładowy może być pokryty wyłącznie wkładem pieniężnym, natomiast środki na pokry-

cie tego kapitału nie mogą pochodzić z kredytu, pożyczki, emisji obligacji lub ze źródeł nieudokumentowanych.

- [8] Bartosz Pellowski nie podjął czynności zmierzających do uczynienia zadość wyżej określonym wymogom wynikającym z nowych uregulowań prawnych i ostatecznie zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej z dniem 17 maja 2016 r. W ewidencji CEIDG wpis dot. zakończenia działalności gospodarczej został zamieszczony w dniu 19 maja 2016 r.

PREZES URZĘDU ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE.

- [9] Zgodnie z art. 28 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 23, zwana dalej: k.p.a.) stroną w postępowaniu administracyjnym jest ten, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie.
- [10] Na podstawie art. 49 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może wszcząć z urzędu postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Stroną postępowania - co zostało unormowane w art. 101 ust. 1 tej ustawy - jest każdy, wobec kogo zostało ono wszczęte.
- [11] Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów w art. 24 ust. 1 ustanawia generalny zakaz stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Z kolei art. 24 ust. 2 tego aktu prawnego definiuje określone wyżej praktyki w ten sposób, że przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, rozumie się godzące w nie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami **zachowanie przedsiębiorcy** [podkr. UOKiK], w szczególności m.in.:
- naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji (pkt 2);
  - nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji (pkt 3).
- [12] Prezes Urzędu, orzekając w sprawie stosowanych przez przedsiębiorców praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, może wydać decyzje wskazane w art. 26, 27 lub 28 tej ustawy, przy czym - każdorazowo - decyzja taka może zostać wydana tylko wówczas, gdy Prezes Urzędu dokonuje oceny zachowań rynkowych przedsiębiorcy, a nie innego podmiotu statusu takiego nie posiadającego. Jak podkreśla się w literaturze przedmiotu¹, *ustawodawca, zamieszczając w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów definicję praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jednocześnie przesądził, iż działań tych może dopuścić się wyłącznie przedsiębiorca. Tym samym, zakaz praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów może zostać orzeczony wyłącznie w odniesieniu do przedsiębiorcy, to przedsiębiorcy bowiem są adresatami zakazu zamieszczonego w art. 24 ust. 1 u.o.k.k.*

---

¹ K. Kohutek, M. Sieradzka, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, LEX a Wolters Kluwer business, Wydanie 2, Warszawa 2014, s.945.

- [13] Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, pod pojęciem *przedsiębiorcy* należy rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r., poz. 584 ze zm.), co oznacza, że przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą.
- [14] W toku prowadzonego postępowania ustalono, że Bartosz Pellowski z dniem 17 maja 2016 r. zakończył prowadzenie działalności gospodarczej i został wykreślony z CEIDG, w związku z czym utracił status przedsiębiorcy, a tym samym przymiot strony w postępowaniu przed Prezesem Urzędu.
- [15] Zgodnie z art. 105 § 1 k.p.a., gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której mowa w art. 105 § 1 k.p.a., oznacza, że brak jest któregoś z elementów pozwalających na rozstrzygnięcie sprawy co do jej istoty. W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że przesłanka bezprzedmiotowości występuje, gdy brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozstrzygnięcia danej sprawy w ogóle bądź nie było podstaw do jej rozpoznania w drodze postępowania administracyjnego. Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że bezprzedmiotowość postępowania oznacza brak któregoś z elementów stosunku materialnoprawnego, skutkującego tym, iż nie można załatwić sprawy przez rozstrzygnięcie jej co do istoty². Bezprzedmiotowość postępowania wynikać może zarówno z przyczyn podmiotowych (np. śmierć strony, ustanie bytu prawnego osoby prawnej), jak i przedmiotowych (np. w przypadku stwierdzenia, że organ, który prowadził postępowanie na żądanie strony nie był właściwy, a także, gdy strona wnosi o wydanie decyzji tożsamej w decyzją uprzednią). W tym zakresie brak jest więc podstaw prawnych do merytorycznego rozpoznania sprawy.
- [16] W niniejszej sprawie, okolicznością powodującą konieczność umorzenia przedmiotowego postępowania jest fakt, iż Bartosz Pellowski utracił status przedsiębiorcy, a tym samym przymiot strony postępowania prowadzonego przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Następstwem tego jest również brak możliwości wydania decyzji administracyjnej w stosunku do przedsiębiorcy i stwierdzenia naruszenia zbiorowych interesów konsumentów. Przywołane okoliczności uzasadniają umorzenie przedmiotowego postępowania.
- [17] Należy również zauważyć, iż Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dawniej Sąd Antymonopolowy) w jednym z wyroków wskazał, że uzasadnienie decyzji o umorzeniu postępowania, wydawanej na podstawie art. 105 § 1 k.p.a., nie może zawierać treści dotyczących rozstrzygnięcia sprawy co do jej istoty, czy też w inny sposób wyrażać stanowiska Prezesa UOKiK w zakresie zasadności zarzutów sformułowanych we wszczęciu postępowania³. Mając na uwadze te wytyczne płynące z orzecnic-

² Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 kwietnia 2003 r., sygn. akt III SA 2225/01.

³ Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego z dnia 28 czerwca 1995 r. (sygn. akt XVII Amr 24/95, opubl. Wokanda 1996, nr 8, s. 53).

twą, uznać należało, że brak również podstaw do rozważenia w przedmiotowej decyzji dalszych kwestii związanych z tą sprawą. Stąd orzeczono, jak w sentencji decyzji.

Pouczenie:

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 101 ze zm.), od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.

Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Roman Jarząbek
Dyrektor Delegatury UOKiK w Gdańsku